

باز هم فریب و اغواگری زیر نام حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان

سایت فاقد اعتبار شعله جاوید (www.sholajawid.org) ده روز پس از وفات رفیق سلیم به تاریخ 10 عقرب 1401 خورشیدی اعلامیه‌ای تحت عنوان « یاد رفیق سلیم، همیشه در دل‌های مان زنده است! » زیر نام به اصطلاح حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان انتشار داده است. این پیام توطئه‌ای دیگری برای مخدوش نمودن چهره یکی دیگر از رهبران پرولتاریای افغانستان است.

این سایت فاقد اعتبار همان طوری که برای مخدوش نمودن چهره رفیق ضیاء تلاش می‌ورزید به همان گونه تلاش دارد تا بعد از درگذشت هر رفیق از رهبران و بنیان گذاران حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان چهره شان را مخدوش نماید، تا باشد به زعم خودشان انتقام اخراج زلاند از حزب و اخراج ملیار از کمیته مرکزی حزب را از رهبران دست اول حزب بگیرند.

همان طوری که انحلال طلبان بعد از درگذشت رفیق ضیاء تلاش نمودند تا در قدم اول چهره رفیق ضیاء را وارونه جلوه دهند، اما رفقای هم رزم رفیق ضیاء جلو این توطئه را گرفتند و با دلایل منطقی مشخص ساختند که نویسندگان اعلامیه‌ها در سایت فاقد اعتبار شعله جاوید عبارت از انحلال طلبانی اند که در مسیر رویزیونیسم گام بر می‌دارند. این بحث رفقای ما بعد از دو سال بطور مشخص به کرسی نشست.

انحلال طلبان دو سال بعد از درگذشت رفیق ضیاء شماره تقلبی (27) شعله جاوید دور چهارم را منتشر نمودند. در حالی که شماره بیست و هفتم دور چهارم شعله جاوید در ماه سنبله 1399 خورشیدی یعنی دو ماه بعد از درگذشت رفیق ضیاء انتشار یافت. این شماره تماماً متعلق به درگذشت و یاد و خاطرات رفیق ضیاء بود، یا به عبارت دیگر این شماره ویژه متعلق به رفیق ضیاء بود که از طرف حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان انتشار یافته بود.

انحلال طلبان با نشر شماره تقلبی 27 شعله جاوید در سایت فاقد اعتبارشان، نه تنها تلاش نمودند که چهره رفیق ضیاء را تا سطح تسلیم طلبی پائین آورند، بل که این شماره کاملاً ضد مارکسیستی - لنینیستی - مائوئیستی یعنی رویزیونیستی بود. و رویزیونیسم در این شماره کاملاً خود را بصورت عریان نشان داد.

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان این شماره را در سه قسمت تحت عنوان "نه تنها با ذهنی‌گرایی و سکتاریسم، بل که با فرکسیونیزم و انحلال طلبی نیز باید مبارزه نمود." نقد نمود و نشان داد که در این شماره جز رویزیونیسم چیز دیگری مشاهده نمی‌شود. علاقه‌مندان می‌توانند هر سه قسمت را از وبسایت <https://www.cmpa.io> دریافت نمایند. و حال انحلال طلبان سند دیگری به خاطر مخدوش نمودن چهره رفیق سلیم انتشار داده اند. این سند نه تنها مائوئیستی نیست، بل که به منظور وارونه جلوه دادن رفیق سلیم و "سازمان پیکار برای نجات افغانستان" ارائه گردیده است. ما متن کامل این سند را ابتدا به خوانندگان ارائه می‌کنیم و بعد به نقد آن می‌پردازیم، زیرا در این پیام نه تنها کمبودات، بل که غلطی‌های فاحشی به چشم می‌خورد. ما این کمبودات و غلطی‌های املاتی شان را اصلاح نموده و در داخل قوس [] نشان داده ایم. این هم متن کامل "پیام تسلیت" انحلال طلبان:

« یاد رفیق سلیم، همیشه در دل‌های مان زنده است! »

با تاسف فراوان، رفیق سلیم عضو [اصلی] کمیته مرکزی سابق حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان درگذشت. رفیق سلیم از انقلابیون شعله بی، دهه چهل خورشیدی و از جمله رهبران و بنیانگذاران « سازمان پیکار برای نجات افغانستان » (1358) و حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان (1383) بود.

رفیق سلیم در چند سال اخیر، به دلیل کهولت سنی و به دلیل سال‌ها تحمل سختی‌های زندگی حرفه‌ی و شکنجه در زندان‌های مخوف رژیم به ضعف جسمی و مرضی مبتلا گردیده بود.

رفیق سلیم در دوران اوج مبارزات جنبش «شعله جاوید» در دهه 40 خورشیدی در شهر کابل، به صف این جریان پیوست. او از جوانان انقلابی پرشور بود **او از جوانان پر شور و انقلابی بود** که در مبارزات «جریان شعله جاوید» سهم فعال داشت. رفیق سلیم برای محو نابرابری و ستم طبقاتی، کمونیسم را رهنمایی عمل خود قرار داده بود.

رفیق سلیم شخصیت متین و دید عملی **[علمی و عملی]** عمیق داشت و از این رو، بسیار **[بسیاری]** از جوانان هم‌سن و سال اش **[اوسالشی]** تحت تاثیر او به کمونیسم و صف جریان شعله پیوست.

در اوایل دهه پنجاه خورشیدی با فروپاشی «سازمان جوانان مترقی» و سلطه انحرافی «گروه انقلابی خلق‌های افغانستان» بر جریان شعله جاوید، رفیق سلیم، تعداد زیاد **[زیادی]** از جوانان انقلابی شعله‌یی را از عضویت به این گروه ممانعت نمود. رفیق سلیم بعدها با جمع **[جمعی]** از رفقا و یاران اش در سال 1358 خورشیدی چند ماه قبل از تجاوز شوروی **[سه روز قبل از اشغال]** بر کشور «سازمان پیکار برای نجات افغانستان»، را تأسیس نمودند. **[نمود]** متأسفانه رفیق سلیم مدت **[مدتی]** بعد از تأسیس سازمان، به زندان افتاد. او در زندان شکنجه‌های وحشیانه را تاب آورد و دشمن زبون و درمانده از روحیه فولادین رفیق سلیم با لغو حکم اعدام، او را به ده سال حبس محکوم نمود.

بعد از رهایی از زندان، رفیق سلیم **[رفیق سلیم بعد از رهایی از زندان]** به عنوان عضو رهبری و حرفه‌ی سازمان فعالیت اش **[فعالیتش]** را دوباره از سر گرفت. نقش اثرگذار و تاریخی رفیق سلیم در جنبش کمونیستی نوین کشور را باید در برآمد نوین سازمان پیکار و بعدها پروسه وحدت جنبش کمونیستی کشور که منجر به تشکیل حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان گردید، دید. سازمان پیکار که رفیق سلیم یک **[یکی]** از رهبران آن بود در نیمه دوم دهه شصت از **[گرایش‌های انقلابی]** گذشته اش گسست نموده، علیه ریزویونیزم سه جهانی و خوجه‌یی موضع صریح گرفت و به دفاع از جنبش انقلابی انترناسیونالیستی و جنگ خلق در پرو پرداخت و بر ضرورت تشکیل حزب کمونیست پی بردند. **[برد]** امر **[امری]** که در جریان تداوم مبارزات سازمان پیکار اثر گذاشت و این سازمان را بعدها در کنار حزب کمونیست افغانستان تحت رهبری رفیق ضیا قرار داد که نتیجه آن اتحاد حول حزب واحد یعنی حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان گردید.

رفیق سلیم به عنوان یک **[یکی]** از رهبران و عضو **[اصلی]** کمیته مرکزی حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان در مبارزات تیوریک و تامین وحدت حزبی نقش مهم داشت. رفیق سلیم بعد از درگذشت صدر ضیا با وجود آن که به شدت مریض بود، از نشست گسترده کمیته **[کمیته]** مرکزی برای بازسازی حزب، در میزان 1399 خورشیدی حمایت نمود و سند شفاهی به این کمیته **[کمیته]** فرستاد.

رفیق سلیم در طول عمر 77 ساله اش هرگز از مبارزه لحظه باز نپایستاد **[نه ایستاد]** و دل سرد نشد. استقامت و پایداری او در صف مبارزه انقلابی با وجود شرایط دشوار افغانستان، ستودنی است. تعهد آگاهانه از او روشن‌فکر انقلابی و مردمی ساخته بود که هرگز به منافع توده‌ها خیانت نکرد و با عزم راسخ و استوار تا آخرین دم حیات اش **[حیاتش]** بر اصول انقلابی متعهد و پیدار **[پایدار]** باقی ماند.

با درگذشت رفیق سلیم، نه فقط حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان، بلکه جنبش کمونیستی کشور یک **[یکی]** از رهبران و یاران دیرینه اش را از دست داد. حزب ما، این ضایعه بزرگ را به تمام اعضا و هواداران حزب و خانواده رفیق تسلیت می گوید. او هرچند دیگر در میان ما نیست، اما راه و مشی را که رهبران و پیشکوتان **[پیش‌کسوتان]** حزب ما مانند رفیق سلیم و رفیق ضیا ترسیم نموده اند، روشن‌گر راه مبارزاتی حزب ما خواهد بود. **[تاکیدات همه جا از ماست]**

هرگاه خواننده این پیام را مطالعه نماید به خوبی درک می‌کند که نویسندگان پیام ادامه دهندگان ریزویونیزم "سنتزهای نوین" اند. آن‌ها به همین علت در پیام اصلاً نامی از مائوئیسم نگرفته و در هر قسمت پیام شان از کمونیسم و «جنبش کمونیستی نوین» نام گرفته اند. صحبت از «جنبش کمونیستی نوین» به معنای رد کامل مارکسیسم – لنینیسم – مائوئیسم است و کاملاً با ریزویونیزم آواکیان منطبق می‌باشد. ما در نقد شماره 27 تقلبی و فاقد اعتبار انحلال‌طلبان ثابت نمویم که انحلال‌طلبان افغانستانی به دنبال ریزویونیزم «سنتزهای نوین» آواکیان گام بر می‌دارند. این پیام نیز حاوی چنین مطالبی است. این قسمت را بعداً بهتر خواهیم

شکافت. حال مسایل مطروحه در پیام را دنبال می‌کنیم. انحلال طالبان در پیام شان می‌گویند که: «رفیق سلیم در چند سال اخیر، به دلیل کهولت سنی و به دلیل سال‌ها تحمل سختی‌های زندگی حرفه‌یی و شکنجه در زندان‌های مخوف رژیم به ضعف جسمی و مریضی مبتلا گردیده بود.»

این بحث بدان معناست که رفیق سلیم در اثر شکنجه مزدوران "خلقی - پرچمی" به «ضعف جسمی و مریضی مبتلا گردیده» و توان مبارزاتی را ازدست داده است. این بحث کاملاً غلط و غیر واقعی است. زیرا وقتی که رفیق از زندان آزاد می‌شود کاملاً جوان و سالم است و واقعاً دارای شور و شوق انقلابی است. این شور و شوق را می‌توان از هم سلولان رفیق جویا شد. رفیق سلیم نه تنها بیرون از زندان علیه اشغال‌گران سوسیال امپریالیست و مزدوران دست‌نشانده شان مبارزه می‌کرد، بل که در ظرف ده سال در درون زندان این مبارزه را پیش برد و تعدادی از جوانان را بر محور خود جمع نموده بود، علیه "ساما" و "سازمان‌های افغانستان" در درون زندان نیز از دید مارکسیزم - لنینیسم - اندیشه مائوتسه دون موضع داشت و مبارزه نمود.

رفیق سلیم بعد از رهایی از زندان دارای توانمندی فوق‌العاده‌ای در امر مبارزاتی بود. همین توانمندی رفیق بود که او را در کنار رفقای هم‌رزمش به عنوان یکی از رهبران "سازمان پیکار برای نجات افغانستان" قرار داد. زمانی که رفیق سلیم به عنوان نماینده سازمان با دو رفیق دیگر در "پروسه وحدت جنبش کمونیستی (مارکسیستی - لنینیستی - مائوئیستی) افغانستان معرفی گردید، نه تنها که به «ضعف جسمی و مریضی مبتلا» نبود، بل که کاملاً استوار و دارای روحیه عالی بود.

رفیق سلیم که از زندان آزاد شد تا سال 1396 خورشیدی (2017 میلادی) از توان جسمی عالی و روحیه عالی مبارزاتی برخوردار بود، اما پس از ماه دلو 1396 خورشیدی (فبروری 2018 میلادی) طبق نامه ارسالی‌اش به رفیق ضیاء به «مریضی جانکاه و مدهشی» گرفتار گردید. ما نمی‌دانیم که چرا انحلال طلبان رویونیست این بحث را در مورد رفیق سلیم دامن زده اند. به نظر ما آن‌ها از این بحث و ادامه این بحث فقط یک هدف را دنبال می‌کنند، و آن این که از رفیق سلیم چهره‌ای دیگری بسازند.

انحلال طلبان رویونیست در ابتدا رفیق سلیم را به عنوان یک شخصیت انقلابی و پر شور که کمونیسم (مارکسیزم - لنینیسم - اندیشه مائوتسه دون) را رهنمای اندیشه و عمل خود قرار داد معرفی می‌نمایند، اما بعداً او را به عنوان یک التقاط‌گرا به معرفی می‌گیرند و می‌گویند که تا نیمه دهه شصت خورشیدی او و سازمانش (سازمان پیکار برای نجات افغانستان) غرق در التقاط‌گرایی بودند. به این بحث توجه نمایید:

«بعد از رهایی از زندان، رفیق سلیم [رفیق سلیم بعد از رهایی از زندان] به عنوان عضو رهبری و حرفه‌ی سازمان فعالیت‌اش [فعالیتش] را دوباره از سرگرفت. نقش اثرگذار و تاریخی رفیق سلیم در جنبش کمونیستی نوین کشور را باید در برآمد نوین سازمان پیکار و بعدها پروسه وحدت جنبش کمونیستی کشور که منجر به تشکیل حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان گردید، دید. سازمان پیکار که رفیق سلیم یک [یکی] از رهبران آن بود در نیمه دوم دهه شصت از گرایش‌های التقاطی [التقاطی] گذشته‌اش گسست نموده، علیه رویونیسم سه جهانی و خوجیهی موضع صریح گرفت و به دفاع از جنبش انقلابی انترناسیونالیستی و جنگ خلق در پرو پرداخت و بر ضرورت تشکیل حزب کمونیست پی بردند. [برد] امر [امری] که در جریان تداوم مبارزات سازمان پیکار اثر گذاشت و این سازمان را بعدها در کنار حزب کمونیست افغانستان تحت رهبری رفیق ضیا قرار داد که نتیجه آن اتحاد حول حزب واحد یعنی حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان گردید.» (تأکیدات از ماست)

بدون شک که رفیق سلیم دارای شخصیت والای انقلابی بود که عمرش را در راه انقلاب و مبارزه برای نجات توده‌های زحمت‌کش افغانستان سپری نمود، و در این راه لحظه‌ای غفلت نکرد. ما معتقدیم که این زندگی پر بار و الهام بخشی که از رفیق سلیم به جا مانده همیشه او را در قلوب نیروهای انقلابی مائوئیست زنده نگه می‌دارد.

همان طوری که قبلاً بیان نمودیم بحث «جنبش کمونیستی نوین» که از طرف انحلال طلبان مطرح می‌شود صاف و پوست‌کنده رویونیستی و دنباله روی از رویونیسم "سنترهای نوین" آواکیان است. آواکیان و دنباله روانان ایرانی‌شان معتقد اند که مرحله

اول کمونیزم از کمون پاریس الی انقلاب فرهنگی خاتمه یافت است، باید موج کمونیزم نوین با "سنتزهای نوین" آواکیان شروع گردد. روی همین طرح بود که با صراحت بیان داشتند که "سلاح ما دیگر برنده نیست و نباید پشت آن سنگر گرفت.»

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان تحت رهبری رفیق ضیاء جداً با این دیدگاه به مبارزه برخاست و بر همین منظور سیمینار سراسری حزب برگزار شد. در این سیمینار "اساس نامه و مانیفست" حزب کمونیست انقلابی امریکا به بحث گرفته شد و بطور قاطع این خط پسا مارکسیستی - لنینیستی - مائوئیستی بررسی گردید. و در شعله جاوید به تمام معنا زیر نام رویزیونیسم علیه آن مبارزه صورت گرفت، اما امروز انحلال طلبان با چه ظرافتی می‌خواهند که رویزیونیسم را جای‌گزین مائوئیسم نمایند. ما در پولینوم دوم دور سوم کمیته مرکزی حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان روی نشر شماره 27 ثقلی شعله جاوید در سایت فاقد اعتبار شعله جاوید بحث نموده نشانه‌های رویزیونیستی این شماره را به صورت مختصر این طوری بر شمردیم:

1. «اولین نشانه رویزیونیسم در این شماره که توسط انحلال طلبان نشر گردیده حذف شعار جنگ خلق از سر لوحه این شماره و جا به جا نمودن نقل و قول دست کاری شده رفیق مائوتسه دون به جای آن است.
2. دومین نشانه رویزیونیستی در این شماره این است که فقط از عصر امپریالیسم نام گرفته و انقلاب پرولتری را از ادامه آن حذف نموده است.
3. سومین نشانه رویزیونیستی این شماره این است که از زوال امپریالیسم نام می‌برد و عصر را بنام عصر زوال امپریالیسم می‌خواند. این در هم بر همی نشانه‌های صریح و روشنی است که انحلال طلبان دیگر از مارکسیسم - لنینیسم - مائوئیسم بریده و به رویزیونیسم غلطیده‌اند.
4. چهارمین نشانه رویزیونیستی این شماره گام برداشتن به دنبال رویزیونیسم "سنتزهای نوین" آواکیان است. همان طوری که آواکیان بیان نمود که مارکسیسم یک علم است نه ایدئولوژی، شماره 27 فاقد اعتبار نیز همین بحث آواکیان را تکرار نموده است»

بعداً این موارد را در سه قسمت بطور مفصل نقد نمودیم که در سایت رسمی حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان نشر گردید.

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان در تمام اسنادش از جنبش نوین کمونیستی افغانستان بحث نموده است نه از «جنبش کمونیستی نوین» در افغانستان. اولی بحث مائوئیستی است که حزب ما آنرا دنبال نموده و دومی رویزیونیستی است که از طرف حزب کمونیست انقلابی امریکا و دنباله روانان ایرانی شان مطرح شده و امروز انحلال طلبان افغانستان آن را دنبال می‌کنند.

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان جنبش کمونیستی (مارکسیستی - لنینیستی - مائوئیستی) افغانستان را در شماره چهارم دور چهارم شعله جاوید تحت عنوان "پیدایش جنبش نوین کمونیستی افغانستان در اواسط دهه 60 خورشیدی: بطور دقیق و همه جانبه بررسی نموده است. حزب ما هیچ‌گاه به «جنبش کمونیستی نوین» اعتقادی نداشته و ندارد. زیرا این طرح بطور قطع نفی مارکسیسم - لنینیسم - مائوئیسم است. حال می‌بینیم که انحلال طلبان در مورد رفیق سلیم و "سازمان پیکار..." چه موضعی گرفته‌اند. به این بحث شان توجه کنید:

«نقش اثرگذار و تاریخی رفیق سلیم در جنبش کمونیستی نوین کشور را باید در برآمد نوین سازمان پیکار و بعدها پروسه وحدت جنبش کمونیستی کشور که منجر به تشکیل حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان گردید، دید. سازمان پیکار که رفیق سلیم یک [یکی] از رهبران آن بود در نیمه دوم دهه شصت از گرایشات التقائی [التقاطی] گذشته اش گسست نموده» (تاکیدات از ماست)

انحلال طلبان از یک طرف می‌خواهند بگویند که «رفیق سلیم و سازمان پیکار» تا نیمه دهه شصت خورشیدی (نیمه دهه هشتاد میلادی) غرق در التقاط‌گرایی بوده‌اند. اما واقعیات تاریخی چیز دیگری خلاف این طرح را بیان می‌کند. "سازمان پیکار برای نجات

افغانستان" در 3 جدی 1358 خورشیدی یعنی 24 دسامبر 1979 میلادی دقیقاً سه روز قبل از اشغال نظامی افغانستان توسط سوسیال امپریالیزم شوروی ایجاد گردید. کنگره موسس این سازمان یکدست و یک پارچه نبود، از گروه های مختلفی تشکیل گردیده بود، گروه های متشکله "سازمان پیکار" نه تنها قبل از تشکیل سازمان بر سر نام سازمان توافقی نکرده بودند، بل که بر سر برنامه سازمان نیز جر و بحثی راه نینداخته بودند. یکی از گروه های شرکت کننده در کنگره سازمان "گروه مجاهدین آزاد" بود. از طرف این گروه نام "سازمان مجاهدین برای نجات افغانستان" پیش نهاد گردید، که از طرف اکثریت گروه های شرکت کننده در کنگره رد گردید. سازمان بنام "سازمان پیکار برای نجات افغانستان" به تصویب رسید. این مطلب بیان کننده آنست که رفیق سلیم و رفقای هم رزمش هیچ گاه التقاط گراء نبوده و با التقاط گرایی موافق نبودند. ورنه همان زمان نام "سازمان مجاهدین..." را می پذیرفتند.

برنامه "سازمان پیکار" بعد از مدت کوتاهی از طرف اکثریت رد گردید که رفیق سلیم جز این اکثریت بود. و دو نفر وظیفه گرفتند تا مسوده برنامه جدید را بنویسند، این مسوده برنامه باز هم از طرف اکثریت رد شد، زیرا یک مسوده کاملاً اسلامی بود که با کلماتی از نهج البلاغه مزین گردیده بود. این مطلب هم بیان گر آنست که رفیق سلیم و رفقای هم رزمش هیچ ارتباطی با التقاط گرایی نداشتند. در آن زمان معیارهای عضویت سازمان به رشته تحریر در آمد که بر مبنای مارکسیزم - لنینیسم - اندیشه مائوتسه دون استوار بود. و از طرف اکثریت به تصویب رسید. رفیق سلیم یکی از امضاء کنندگان این سند است. هر گاه کسانی شماره های اول، دوم و سوم "رستاخیز" ارگان نشراتی "سازمان پیکار" را مطالعه نموده باشند به خوبی درک می کنند که این نشرات در تأیید از مارکسیزم - لنینیسم - اندیشه مائوتسه دون موضع گیری نموده است. التقاط گرایی « شیوه ای در هنر است که تلاش دارد بهترین را از هر شیوه و سطحی اقتباس کند.» ما در "سازمان پیکار..." و شخص رفیق سلیم هیچ گاه چنین شیوه ای (التقاط گرایی) را ندیده ایم. انحلال طلبان اگر کدام سندی در این زمینه دارند ما جداً خواهان نشر آن اسناد می باشیم. در غیر آن حرف پوچ و عوام فریبانه است. از سوی دیگر تسلیم طلبان می خواهند این مطلب را توضیح دهند که نقش رفیق سلیم "در جنبش کمونیستی نوین" یعنی رویزیونیسم، بر جسته گی خود را نشان داده است. همان طوری که در بالا بیان نمودیم باز هم تأکید می کنیم که رفیق سلیم در طول دوران مبارزاتی دشمن سر سخت التقاط گرایی، انواع و اشکال رویزیونیسم، اپورتونیسم و اکونومیسم بود. رفیق سلیم (با جنبش کمونیستی نوین) نه تنها رابطه ای نداشت، بل که علیه آن به عنوان رویزیونیسم به مبارزه برخاست.

هدف ما از این بحث این نیست که "سازمان پیکار..." هیچ نواقص و کمبوداتی و یا انحرافات نداشت است، البته باید میان کمبودات، نواقص و حتی انحرافات را با التقاط گرایی فرق گذاشت و هر دو را یک سان نگرفت.

انحلال طلبان مدعی اند که "سازمان پیکار..." و رفیق سلیم که یکی از رهبران این سازمان بود در نیمه دهه شصت خورشیدی « به دفاع از جنبش انقلابی انترناسیونالیستی و جنگ خلق در پرو پرداخت و بر ضرورت تشکیل حزب کمونیست پی بردند. [برد] امر [امری] که در جریان تداوم مبارزات سازمان پیکار اثر گذاشت و این سازمان را بعدها در کنار حزب کمونیست افغانستان تحت رهبری رفیق ضیا قرار داد که نتیجه آن اتحاد حول حزب واحد یعنی حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان گردید.» (تاکید از ماست)

بدون شک که "سازمان پیکار" در نیمه دهه شصت خورشیدی «به دفاع از جنبش انقلابی انترناسیونالیستی و جنگ خلق در پرو پرداخت و بر ضرورت تشکیل حزب کمونیست» در افغانستان تأکید ورزید، اما انحلال طلبان خواستند تا این بحث را با یک تحریف ماهرانه مزین سازند و آن این که آن ها مدعی اند که مبارزات نیمه دهه شصت خورشیدی "سازمان پیکار..."، «این سازمان را در کنار حزب کمونیست افغانستان تحت رهبری رفیق ضیا قرار داد.» این بحث بدان معناست که "سازمان پیکار" اختلافاتش را با برنامه "حزب کمونیست افغانستان" کنار گذاشته و بدون چون و چرا برنامه "حزب کمونیست افغانستان" را پذیرفته و در کنار آن قرار گرفته است. این چنین نیست. "سازمان پیکار..." و رفیق سلیم روی کمبودات و نواقص برنامه "حزب کمونیست افغانستان" انتقادات جدی داشتند و حتی روی بیرق سفید حزب نیز بحث های جدی داشتند.

بعد از اشغال افغانستان توسط اشغالگران امپریالیست به رهبری امپریالیزم اشغالگر امریکا تمام مائوئیست های افغانستان نیاز عاجل مبارزاتی را درک نمودند و حاضر به نشست رویاروی گردیدند. این نشست در 22 جون 2002 میلادی (اول سرطان 1381 خورشیدی)

برگزار شد و سه روز با جر بحث و انتقادات تند و تیز همراه بود. در این جلسه فقط روی مسایل عام جنبش یعنی مارکسیزم – لنینیسم – مائوئیسم، جنبش انقلابی انترناسیونالیستی و جنگ خلق در پرو توافق نظر وجود داشت، اما روی برنامه "سازمان پیکار"، "برنامه حزب کمونیست افغانستان"، "برنامه اتحاد انقلابی کارگران افغانستان" و گذشته جنبش در زمان جنگ مقاومت علیه سوسیال امپریالیسم و مزدورانش هیچ توافقی صورت نگرفت. زیرا تمام این برنامه ها نواقص، کمبودات ... داشت. حل این اختلافات در جریان یک پروسه طولانی مدت حل گردید. متأسفانه که در جریان این پروسه تعدادی از مائوئیست‌ها پا پس کشیدند و سه تشکیل متذکره تا حل اختلافات پیش رفتند و کنگره وحدت گویا و ممثل اتحاد سه تشکیل در حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان است، نه در کنار هم قرار گرفتن آن‌ها.

به یاوه سرایی دیگر انحلال طلبان توجه کنید: «رفیق سلیم بعد از درگذشت صدر ضیا با وجود آن که به شدت مریض بود، از نشست گسترده کمیته [کمیته] مرکزی برای بازسازی حزب، درمیزان 1399 خورشیدی حمایت نمود و سند شفاهی به این کمیته [کمیته] فرستاد.»

این صحبت کاملاً دروغ و جعل کاری مطلق است. رفیق سلیم در 25 دلو 1396 خورشیدی (14 فبروری 2018 میلادی) بدین مضمون نامه‌ای به رفیق ضیاء ارسال نموده بود:

«رفیق ارجمند و گرامی ام احترامات مرا پذیرا شوید.

اما بعد. باید رفیقانه و صادقانه به خدمت شما برسانم، اینکه از مدتی بدین سو به مرض جانکاه و مدهشی مصاب گردیده‌ام، تا زمانی که کاملاً تداوی نه شده باشم نمی توانم به امورات حزبی و تشکیلاتی خویش رسیدگی نمایم. اینک به اطلاع شما می رسانم تا در جریان باشید.

با عرض حرمت

کامگار باشید

"سلیم"

25 دلو 1396

رفیق ارجمند و گرامی ام احترامات مرا پذیرا شوید .
 اما بعد : باید رفیقانه و صادقانه به خدمت شما برسانم ، اینکه از مدتی بدین سو به مرض جانکاه و مدهشی
 مصاب گردیده ام ، تا زمانی که تداوی نه شده باشم نمی توانم که به امورات حزبی و تشکیلاتی خویش
 رسیدگی نمایم .
 اینک به اطلاع شما می رسانم تا در جریان باشید .
 با عرض حرمت
 کامگار باشید
 "سلیم"
 25 دلو 1396

متن دست خط نامه رفیق سلیم

متأسفانه که بعد از این نامه رفیق سلیم نه تنها وضعیتش بهبودی حاصل نکرد، بل که وضعیتش روز به روز وخیم شده رفت و در سال 1399 خورشیدی (2020 میلادی) قبل از درگذشت رفیق ضیاء، کاملاً فراموشی به او دست داد که اصلاً گذشته به یادش نبود. او چطور

در چنین وضعیتی از نشست مضحکه سه نفره زیر عنوان «نشست گسترده کمیته [کمیته] مرکزی برای بازسازی حزب، درمیزان 1399 خورشیدی حمایت نمود و سند شفاهی به این کمیته [کمیته] فرستاد.» هدف انحلال طلبان از این بحث این است که گذشته انقلابی رفیق سلیم را رنگ رویزیونیستی بزنند و طوری وانمود کنند که گویا او هم با آن ها همراه بوده است. در حالی که خود شان مدعی اند که «رفیق سلیم بعد از درگذشت صدر ضیا با وجود آن که به شدت مریض بود «؟؟ ما به هیچ وجه به انحلال طلبان رویزیونیست اجازه نخواهیم داد تا گذشته رفقای انقلابی مائوئیست ما را دگرگون جلوه دهند.

انحلال طلبان در اخیر چنین می نویسند: «او هرچند دیگر در میان ما نیست، اما راه و مشی را که رهبران و پیشکوت تان [پیش کسوتان] حزب ما مانند رفیق سلیم و رفیق ضیا ترسیم نموده اند، روشنگر راه مبارزاتی حزب ما خواهد بود.»

با صراحت باید بگوئیم که «راه و مشی که رهبران پیش کسوتان حزب» تحت رهبری رفیق ضیاء ترسیم نموده اند، فقط و فقط «روشن گر راه مبارزاتی» حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان است نه انحلال طلبان رویزیونیست. زیرا راه و مشی رفیق ضیاء و پیش کسوتان حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان، مشی مارکسیستی - لنینیستی - مائوئیستی است، اما مشی انحلال طلبان یک مشی کاملاً رویزیونیستی می باشد

یاد و خاطره رفیق ضیاء، رفیق سلیم و رفقای هم رزم شان که در گذشته اند جاویدانه باد.

۲۷ عقرب ۱۴۰۱ خورشیدی

۱۸ نوامبر ۲۰۲۲ میلادی

www.cmpa.io

sholajawid2@hotmail.com